

der habdes en saadan Bestemmelse for Kjøbstæderne; men dersom det har været Grunden til, at dette Forslag er kommet frem; saa seer jeg ikke Andet, end at Hensigten dermed er fuldstændig forfeilet, da Tilstedeværelsen af denne Bestemmelse her i denne Lov, saavidt jeg kan skjønne, ikke kan faae nogen som helst Indflydelse paa Forholdet ligeoverfor de Næringsdrivende i Kjøbstæderne, der jo staae udenfor denne Lov, og med Hensyn til Afgifterne og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, ere henviste til Reglerne i Næringsloven. — Med Hensyn til det af det ærede Udvalg under Nr. 12 stillede Forslag, da forekommer det ogsaa mig at være en mindre heldig Tilføjning til denne Lov, idet det jo i Grunden slet ikke passer til den. Naar det ærede Udvalg har motiveret dette Forslag derved, at Maaden, hvorpaa Retten til Brændeviinshandel paa Landet hidtil er bleven erhvervet, nemlig ved kongelig Bevilling, skulde være en Beskyttelse for Kjøbstæderne, som nu vilde bortfalde ved denne Lovs Straftæden, da tror jeg, at det ærede Udvalg feiler ligesaa meget i denne Forudsætning, som det feiler i at antage, at denne Lovs Straftæden vil have tilfølgende, at der rundt omkring paa Landet vil rejse sig Handelsetablissementer i betydeligere Omfang. Nei, den kongelige Bevilling har hidtil ikke været nogen som helst Beskyttelse for Kjøbstæderne; men hvor har Beskyttelsen været? I det i Næringslovens § 54 oprettede Sikkerhedsbelte, der strækker sig i en Kredts af $1\frac{1}{2}$ Mil omkring Kjøbstæderne, og indenfor hvilket det har været aldeles forbudt at oprette noget som helst Detailhandlsalg. Der ligger Beskyttelsen, og denne Bestemmelse bliver jo ikke i fjerneste Maade hævet, den bliver aldeles uroffet bestaaende. Jeg kan altsaa ikke indsee, at det i det Hele taget kan vedkomme Kjøbstæderne, hvad der passerer udenfor dette Sikkerhedsbelte. I ethvert Tilfælde tror jeg at kunne berolige den ærede Ordfører med, at det er saa langt fra, at denne Lovs Straftæden vil have tilfølgende, at der opstaaer Masser af Handelsetablissementer omkring paa Landet, at jeg snarere tror at kunne forsikre ham om, at det Modsatte vil blive Tilfældet. Jeg tror at kunne forsikre ham om, at denne Lovs Straftæden snarere vil have tilfølgende, at

flere af de nu bestaaende Handelsetablissementer ville falde bort. Jeg sigter her til de Handelsetablissementer, hvoraf der findes en Masse paa Landet, som hidtil uanfægtet have forhandlet Brændeviin, uden at have Bevilling og uden at have svaret nogen Afgift, men som for Fremtiden ikke ville blive bestaaende ligeoverfor den Control, som Sogneraadet naturligt er henvist til at føre med, at ikke Nogen ved uberettiget Næringsbrug unddrager Communekassen den her i Lovforslaget omhandlede Recognition og aarlige Afgift. — Forinden jeg afslutter disse Bemærkninger, skal jeg henstille til nærmere Overveielse, om det dog ikke, naar Communalbestyrelserne nu ville blive sa væsentligt interesserede i at føre Control med, at uberettigede Næringsbrug ikke findes paa Landet, vil være rigtigt, at man for Fremtiden giver Sogneraadene den samme Ret til Paatale af uberettiget Næringsbrug, som ifølge Næringslovens § 83 tilkommer Magistraten for Kjøbstædernes Bedkommende. Ifølge bemeldte Paragraph i Næringsloven har jo Retten til Paatale af uberettiget Næringsbrug paa Landet udelukkende været lagt i Hænderne paa Politiautoriteterne, Politimesteren og Amtmanden, samt de Næringsbrugere, i hvis Næring der skeer Indgreb. Men vi vilde jo Alle, at den Control, som paa den Maade har været ført, har været overmaade langt fra at være tilfredsstillende, fordi Politiautoriteterne paa Grund af de locale Forhold paa Landet have været aldeles ude af Stand til at kunne føre noget virkeligt Tilsyn, og de Næringsbrugere, i hvis Næring der er skeet Indgreb, have foretrukket at finde sig deri, fremfor at paadrage sig den med Paatalen forbundne Ulempe og Tidsforbrug og Beskyldningen for Brødnid. Jeg tror, som sagt, at der under de nu forandrede Forhold turde være Grund til at give Communalbestyrelserne denne Ret til Paatale, hvilket ganske vist vil gjøre dem mere virksomme, mere actve i den Control, som de vilde føre med disse uberettigede Næringsbrug. — Endvidere skal jeg tillade mig at henstille, om der ikke ogsaa turde være Grund til at lade de i Næringslovens § 75 omhandlede Mulder for uberettiget Nærings-